

ה"ט 54914/08/20 - ענבר ג'ינו, אלון ג'ינו נגד ניסים בן זקן, אילן בן זקן

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 54914-08-20 ג'ינו ואח' נ' בן זקן ואח'
תיק חיצוני:

מבקשים	בפני כב' השופט הבכיר, יוסף סוהיל
	1. ענבר ג'ינו
	2. אלון ג'ינו
נגד	
משיבים	1. ניסים בן זקן
	2. אילן בן זקן

פסק דין

1. ענייננו בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001. המבקשים, אשה ובעלה, מתגוררים ברח' שטרית 114, טבריה. המשיבים, בעל ואשה, מתגוררים בשכנות צמודה למבקשים. נטען בבקשה, כי המשיבים "הלשינו" על המבקשים למס הכנסה, מאיימים על בעלי מקצוע שהמבקשים מזמינים לביתם לביצוע עבודות שונות, ומונעים מהם לעבוד, מקללים, צועקים, מצלמים אותם, אף באמצעות רחפן, מצלמים את השטח הפרטי שלהם, ואת האנשים שמבקרים אותם. המשיבים אף "מטילים אימה" באשר לשימוש שהמבקשים, או באיהם, עושים בחניה הציבורית, ומזמינים משטרה לשווא, רק על מנת להטריד אותם.
2. בתאריך 26.8.2020 ניתן במעמד צד אחד, ולבקשת המבקשים, צו זמני למניעת הטרדה מאיימת, והדיון במעמד הצדדים נקבע לתאריך 2.9.2020, אם-כי נדחה, לבקשת ב"כ המשיבים, לתאריך 7.9.2020.
3. כעולה מעדויות בעלי הדין, המבקשים נוהגים בחודשי הקיץ להסב את ביתם לצימר, לשימוש נופשים, אם-כי ממשיכים הם להתגורר בקרבת מקום, בבית הוריה של המבקשת, הגרים אף הם בסמיכות לבית המשיבים. המשיבים מכחישים מכל וכל איומים מצדם, או צעקות והטרדות אחרות כלפי המבקשים. לטענתם, הרקע לכל החיכוכים בינם לבין המבקשים הינו השימוש הבלתי סביר שהמבקשים עושים בביתם כצימר. נופשים רבים מגיעים לביתם של המבקשים, שבחצרו נבנתה בריכה צמודה לגבול המשותף, וגורמים למטרד, רעשים, ומוזיקה רועשת, ואף יוצרים עומס במקומות החניה בקרבת מקום.

4. לטענת המשיבים, פניותיהם למשטרה באו רק לאחר שניסיונותיהם להגיע להבנה עם המבקשים כשלו, וכאשר חייהם בביתם הפכו לבלתי נסבלים.

באשר לטענה בדבר צילום באמצעות רחפן, טענו המשיבים, כי מדובר במקרה בודד של העלאת רחפן בחצר ביתם של המשיבים, ע"י בן זוג של בתם, וזאת כדי להתרשם ממנו, ללא שום כוונה לצלם את השטח של המבקשים או מי מבניהם. הרחפן הורד מיד משפנתה בתם של המבקשים לבתה של המשיבים והלינה שלא יצלמו באמצעות הרחפן.

המשיבים טענו עוד כי מעולם לא פנו למס הכנסה, ואין להם שום קשר לביקורת שמש הכנסה ביקשה לערוך בספרי המבקשים.

באשר להפרעה לבעל המקצוע שהוזמן ע"י המבקשים, נטען כי אותו בעל מקצוע הסיג גבולם של המשיבים עת נכנס לחצר שלהם וביצע בה עבודה. עם זאת, המשיבים טענו כי לא הפריעו לו, אדרבא הציעו לו משקה קר להתרענן.

דין והכרעה

5. הטרדה מאיימת מהי?

"2. (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;"

(ראה סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת)

6. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, העידו שני המבקשים בעצמם; שני המשיבים בעצמם, ובתם של המשיבים.

יאמר, כי באופן כללי חזרו בעלי הדין והעדה על טענותיהם כפי שהועלו על הכתב. המבקשת אישרה בעדותה שהיא אכן מפעילה צימר בביתה, אך לטענתה הסכסוך החל קודם לכן, מהיום שבו הזמינה טרקטור כדי להקים מסלעה בחצר ביתה. לטענתה המעסיק של מפעיל הטרקטור התקשר אליה וטען שהשכן מפריע לו בביצוע העבודה וצווק עליו. המבקשת העידה, כי בזמן האחרון המשיבים מצלמים אנשים שמגיעים לנפוש בביתה, והם מתחקים אחריה. הפלישה לחייהם של המבקשים הגיעה עד כדי כך שאף כשהתקינו דלת פנו אליהם המשיבים לשאול מדוע לא הודיעו להם על כוונתם להתקין את הדלת.

עוד טענה המבקשת, כי היא נוהגת להחתים את אורחיה על התחייבות שלא להשמיע מוזיקה בעת שהותם בביתה.

מה שגרם לה להגיש בקשתה זו, בעיתוי הזה, העידה המבקשת, היה אירוע מה-6.8.2020, עת טענו אורחיה כי השכנה (המשיבה) מפריעה להם ומצלמת אותם. אלא שמעדותה של המבקשת הובהר, כי הבקשה למתן צו הוגשה "יום יומיים" לאחר שאחת האורחות שלה הודיעה לה שהשכנים (המשיבים) הזמינו משטרה בטענה על רעש שבוקע מבית המבקשים, אך התברר לה שהתלונה הייתה שקרית.

7. המבקש הוסיף בעדותו, כי כל שיח עם המשיב הוא שיח של קללות וצעקות מצד המשיב. לטענתו, בתם של המשיבים השמיעה איומים כאשר אמרה לו: "בוא נסגור את הבעיה שלא יישפך פה דם...".

8. המשיב טען כי הוא מתגורר בשכונה זו מאז היוולדו, ומעולם לא רב עם שכנים. רק משהגיעו המבקשים, לפני כשנתיים, להתגורר בשכונה, והפעילו במקום צימר, בו מתארחות משפחות וילדים, אשר גורמים לרעשים, צעקות, ומשחקים מטקות, הפך המקום השקט למטרד.

9. המשיבה העידה, כי עם הגיעם של המבקשים להתגורר בשכנות, קיבלה אותם יפה, ואף בירכה את הבנייה והעבודות שהם עושים. אם-כי מעדותה ניתן להבין כי לא הביעה נחת מהעובדה שהמבקשים בנו על הגבול המשותף גדר בגובה 2.5 מטרים, ואף פנתה למבקשת בענין זה בטענה ש-"זה לא נעים".

המשיבה טענה כי ב-23.8.2020 פנתה למבקשת בתלונה על הרעשים הבוקעים מביתה, וביקשה להידבר, אך המבקשת דחתה אותה, ותחת זאת הגישה את הבקשה למתן צו.

המשיבה אישרה בעדותה כי באחד המקרים התווכחה עם קרוב משפחה של המבקשים אשר החנה רכבו במקום שהמשיב נוהג לחנות בו את רכבו, אף שמדובר בחניה ציבורית.

10. בתם של המשיבים העידה באשר לטענת התובעים בדבר צילום חצריהם באמצעות רחפן, כי מדובר היה במקרה חד-פעמי, שבו בן זוגה העלה את הרחפן שקנה כדי לבדוק אותו. אך משפנתה בתם של המבקשים אליה וביקשה שלא לצלם, היא התנצלה בפניה, הודיעה לה שלא בוצעו צילומים ברחפן, ומיד הורידה את הרחפן. מדובר לטענתה באירוע מאפריל שנה זו.

באשר לויכוחים אודות החניה, הבת העידה כי מקובל היה, מזה עשרות שנים, שכל אחד בשכונה מחנה את רכבו מול ביתו, הגם שאין במקום חניות צמודות לבתים. המצוקה בחניות התגברה, לטענתה, בגלל ריבוי האורחים המגיעים לצימר שהמבקשים מפעילים. בחקירתה הנגדית אישרה הבת כי הם (הכוונה לה ולמשיבים) אכן מצלמים (עמ' 9 ש' 30), אם-כי לטענתה מדובר בהקלטות וצילומים שהיא עושה מחדר השינה שלה ושל הוריה, כדי לתעד את הרעשים מהם סובלים, אך ללא צילום של אנשים.

באשר לאיומים שנטען כי השמיעה באוזני המבקש, טענה הבת כי הדברים נוסחו על ידה בצורה אחרת, ולא כפי שטען המבקש, הם נאמרו במהלך שיחה נעימה עם המבקש עת דיברה איתו באשר להחניית הרכבים. כך העידה באשר

לאותה שיחה: "תבוא תדבר עם ההורים שלי, לפני שזה ייגמר רע. לא אמרתי מי יסיים את זה רע, אם אלון או אבא שלי, לשפוך פה דם לא אמרתי, אבא שלי לא אדם אלים..."

11. כבר אומר, אין בהגשת התלונה למשטרה בנסיבות המתוארות, או "בהלשנה" הנטענת ע"י המבקשים, והמוכחשת ע"י המשיבים, לשלטונות מס הכנסה, משום הטרדה מאיימת.

גם באשר לצילום באמצעות הרחפן, משהוכח בפניי שמדובר היה באירוע חד-פעמי שנראה כאירוע תמים, אין לומר כי יש בכך משום הטרדה מאיימת.

עם זאת, התנהלותם הכללית של המשיבים מלמדת על התחקות יתר אחר צעדיהם ומהלכיהם ושגרת חייהם של המבקשים, אם זה ע"י "התעניינות" יתר בהתקנת הדלת, אם זה בויכוחים החוזרים באשר להחניית כלי רכב בחנייה הציבורית המשותפת לכל השכונה, ואם זה בהבעת אי-הנחת מהתקנת הגדר על הגבול המשותף.

הובהר שהמבקשים אינם מעוניינים, למעשה, בכל קשר בינם לבין המשיבים, והשאלה היא אם החיכוכים שהיו עד כה בין שני הצדדים הם בבחינת הטרדה מאיימת מצד המשיבים כלפי המבקשים, כי הרי לא בהכרח כך הם פני הדברים.

12. כאמור לעיל, גם התחקות אחר תנועותיו ומעשיו של אדם, או פגיעה בפרטיותו, ואף יצירת קשר אתו בדרך כלשהיא, יכולה להוות הטרדה מאיימת.

בנסיבות המקרה שלפנינו, ועל רקע החיכוכים והריבים החוזרים ונשנים, קיים בסיס סביר להנחה כי המשיבים עלולים לשוב ולהתנהג באופן המהווה הטרדה מאיימת. והדברים רלוונטיים ליצירת קשר עם המבקשים, ולהערות והטרונות של המשיבים כלפי המבקשים ובאיהם באשר להחניית רכבים בחניה ציבורים בקירבת מקום.

עם זאת, לא אכחד, התנהגות המשיבים נמצאת ברף הנמוך של הטרדה מאיימת.

13. לאור המקובץ, ניתן בזאת צו למניעת הטרדה מאיימת האוסר על המשיבים, או מי מהם, או מי מטעמם:

א. ליצור קשר כלשהוא, בדרך כלשהיא, עם המבקשים, או מי מהם, או מי מבאי ביתם.

ב. להתחקות אחר תנועות המבקשים, או מעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בדרך כלשהיא.

הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של ששה חודשים מהיום.

14. בנסיבות, לאור קביעותי לעיל, ומשחלק נכבד מטענות המבקשים נדחה, ומשקבעתי כי מעשי ההטרדה שהוכחו נמצאים ברף הנמוך, אינני עושה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ב אלול תש"פ, 11 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.